

Regulace prodejní doby aneb něco pro dny sváteční

Těšně před prázdninami se poslanci nakonec po delším úsilí shodli na zákoně o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě. Aby ne, chtěli na prázdniny, a tak vše zvládli za minutu dvanáct. Z názvu zákona samotného se dalo usuzovat, že v rámci regulace všeho možného i nemožného bude zřejmě upraveno, kdy mají obchody mít otevřeno, kdy zavřeno, kdy mají prodejní dobu prodloužit nebo zkrátit, jakým způsobem tuto informaci prezentovat, zejména velikostí příslušné tabulky na dveřích, druhem písma apod., tedy podobně jako u vozidel taxislužby, kde se v rámci kontrol magistrátu i Policie ČR měří velikost čtverečků a délka mezer na dveřích namísto turbovýtlačných taxametrů, cen jízdného apod. Očekával jsem tak zákon s minimálně stovkou paragrafů, pracovanými definicemi malo- i velkoobchodu, prodejní doby a dalších použitých výrazů, a tak jsem si na studium tohoto předpisu vyhradil celý den. Jaké však bylo moje překvapení, když jsem zjistil, že jde o zákon obsahující pouhé 4 paragrafy! Zde nejde o překlep, zákon skutečně obsahuje jen – slovy – čtyři paragrafy! Prostě sen každého právníka, který to musí přečíst.

Byl jsem přímo nadšený, že naši zákonodárci dokázali vymyslet zákon v takto úsporné formě na rozdíl od běžné praxe, kdy jsou jejich díla

natolik rozvláčná, že je nestihli přečíst oni ani početné zástupy jejich asistentů. A co teprve, když jsem do zákona nahlédl!

Už úvodní ustanovení je úderné v tom, jak ne-definuje prodej ani prodejní dobu a ponechává tak na fantazii čtenáře, co si pod těmito pojmy představovat. Ani důvodová zpráva zde nepomůže, a tak je zde široké pole působnosti pro autory komentovaných znění předpisů všeho druhu. V této fázi si zkusme vystačit s obecnou inteligencí a vyjdeme z toho, že prodej je opakem koupě či zjednodušeně, prodej znamená, že se někdo něčeho zbavuje, resp. nabízí přenechat tomu, kdo ono zboží nebo věc chce získat neboli koupit, přičemž ten první je prodávající a ten druhý kupující. Mohli bychom používat i odbornější výrazy typu „zcozit“ apod., ale pak by je někdo chápal v trestněprávním slova smyslu a my bychom se v tom zamotali.

Prodejní doba může být chápána všelijak, třeba jako doba, kterou člověk stráví ve frontě u kasy, anebo při striktním výkladu doba, po kterou je zboží prodáváno (nikoliv nakupováno?), nicméně správně budiž chápána jako doba otvírací a zavírací, která nám umožňuje do malo- i velkoobchodu vstoupit, zde uzavřít, či neuzavřít kupní smlouvu a ještě stihnout daný obchod opustit (potom však nezaměňovat s věcí opuštěnou). Za maloobchod považujeme prozatím obchod malý, často zvaný obchůdek, kde se prodávají přečpanými uličkami a občas něco shodíte, za velkoobchod naopak velký, kde Vám nohy vypovídají službu již po prvních nachozených kilometrech (platí zejména pro muže) a kde Vám nic neprodají, ledaže si nakoupíte tolik zboží, že ho nikdy nespotebujete.

Další zvláštností je, že zákon ohledně prodejní doby nevymezuje nic pozitivně, nýbrž se jen omezuje na zákaz prodeje o státních a jiných svátcích. Rozlišení těchto svátků se nachází v jiném zákoně, zde se omezím na pojem svátků jako takových, zvidaví čtenáři si samozřejmě najdou, jen napovím, že onen zákon je z roku, kdy jsme se všichni báli o další fungování našich počítačů. Zákaz se týká sedmi svátků a jednoho dalšího zčásti, důležité ovšem je, že tento zákaz není celoplošný, nýbrž zakazuje prodej jen těm prodejnám (které rovněž nemáme definovány), u nichž prodejní plocha přesahuje 200 m². Uvedené kritérium velikosti prodejní plochy tak dává velký fantazijní prostor všem provozovatelům velkoplošných prodejen,

aby oněch 200 m² nepřekročili, takže jistě najdou cesty, jak část plochy přeměnit na prodejní nebo pár metrů ubrat. Na druhou stranu však zákon nezakazuje prodej o svátcích v něm vymezených čerpacím stanicím, prodejnám v místech zvýšené koncentrace lidí (nejsou myšleny demonstrace), v prodejnách ve zdravotnických zařízeních, za výjimečného stavu apod. Naopak zákaz prodeje bez ohledu na velikost prodejní plochy se vztahuje na zastavárny, prodejny s použitým zbožím, zařízení pro sběr a výkup odpadů atd., evidentně proto, aby věci nakradené o svátcích nebyly zpeněženy ihned, ale až s jistou malou prodlevou.

Třetí ustanovení zákona upravuje správní delikty a postihy až do výše 1 mil. Kč, resp. 5 mil. Kč při opakovaném porušení zákazu prodeje. Zákon je účinný od podzimu, takže 28. 9. ani 28. 10., nekulí o Vánocích si už kromě 24. 12. ve Vašem supermarketu nic nekoupíte, ledaže se spokojíte s nonstop obchůdkem ve Vašem okolí, kde ovšem nemusíte rozumět prodávajícímu.

Na závěr netřeba dodávat, že stejně jako volba prezidenta i tento zákon rozdělí obyvatele naší malé země na dva nesmiřitelné tábory. Snažme se proto pochopit zoufalství těch, kteří ve stanovených svátečních dnech nebudou moci slavit nakupováním v nadlimitním prostoru mezi regály plnými akčních slev a svátky tak pro ně ztratí dosavadní kouzlo. Útěchou jim budiž snad jen radost těch, kteří dosud museli trávit svátky prací, nebo alespoň té části z nich, kteří si nebudou stěžovat, že přišli o příplatky za práci o svátcích. ●

JUDr. Josef Vejmelka,

advokát

Vejmelka & Wunsch s. r. o.

VEJMELKA & WUNSCH
ADVOKÁTI · ATTORNEYS AT LAW · RECHTSANWÄLTE